

til det foregaaende Aar ere gaaede ned, dels at Udgifterne ere betydeligt forøgede. Det er derfor neppe værd at hengive sig til Illusioner om, at Statsbanernes Status vil blive synderlig gunstigere i det Aar, vi ere inde i, end det foregaaende.

Under Nr. 5 findes en Skrivelse med Oplysning om de Reparationer, de saakaldte P-Maskiner have været underkastede. Det er et Spørgsmaal, som jævnlig har været fremdraget her i Tinget. Navnlig har det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) jævnlig peget paa, at disse Maskiner vare blevne underkastede betydelige Reparationer, og han har til Tinget givet det Udseende af, at det var, fordi de vare byggede paa udenlandske Værksteder. Nu er der foruden Oplysning om Reparationerne fremkommet en Skrivelse fra Statsbanerne vedrørende de Brud paa Krumtapaksler, der have været paa de paagældende Lokomotiver. Statsbanerne søge i denne Skrivelse at vælte Ansvaret fra sig over paa Fabrikkerne. Jeg synes, at de komme grumme daarligt fra dette Forsøg. Statsbanerne skrive — det staar Sp. 1167 i Tillæg B. —: „Nu maa det indrømmes, at Tegningen ikke angiver nogen Afrunding af Stedet, og dette kan for saa vidt behøjdes. Statsbanerne, der have udført Tegningen, men en saadan Afrunding vilde i 1:5 Maalestok dog kun blive en Antydning og turde i Almindelighed betragtes som overflødig, naar henses til, at enhver Fabrik, der arbejder med Flusstaal, af Erfaring ved, at dette Materiale ikke taa-ler aldeles skarpe Neddrejninger. Fabrikken har da ogsaa af sig selv anvendt en svag Afrunding af Tilslutningen paa en Del af de omhandlede Aksler, og det maa derfor nærmest betragtes som en Udførelsesfejl fra Fabrikken Side, naar det ikke er sket overalt. Imidlertid er Fabrikken Garantid for Akslerne udløben, og man kan saaledes ikke gøre Krav paa Erstatning.“ Det er en højst mærkelig Skrivelse og en højst mærkelig Maade, Statsbanerne her søge at vælte Ansvaret fra sig paa. Det fremgaar af Skrivelsen, at Statsbanerne have udført Tegningen, og Fabrikkerne have fulgt Tegningen; alle Vegne, hvor de have fulgt Tegningen, ere Akslerne knækkede; hvor de ikke have fulgt Tegningen, have Akslerne holdt. Saa sige Statsbanerne: Ja, men de burde i Virkeligheden ikke have fulgt vor Tegning. Men hvis Fabrikkerne ikke havde fulgt Tegningen, og der saa var sket Brud paa Krumtapakslerne, tror jeg nok, Stats-

banerne vilde have sagt: Det er Fabrikkerens Skyld, fordi de ikke have fulgt vor Tegning. Men at give Fabrikkerne Skylden, naar de gøre, hvad Statsbanerne forlange, er højst mærkeligt. Det fremgaar saa klart som muligt af denne Skrivelse, at det i Virkeligheden er Statsbanernes Ingeniører, der have Ansvaret, idet de have givet en forkert Tegning for disse Krumtapaksler.

Endelig er der under Nr. 13 en Skrivelse fra De danske Statsbaner; en Oversigt over A/S Scandias Kontraktpriser for Vogne i Aarene 1896—1911. Det er en ret interessant Opgørelse, her findes, idet det viser sig, at Scandia helt igennem har kunnet konkurrere med de udenlandske Fabrikker og endogsaa har været adskilligt billigere end de udenlandske Fabrikker i de aller fleste Aar. Det opgøres her til, at Scandia ialt i de paagældende Aar har været 1,148,781 Kr. eller 6,60 pCt. billigere end Udlandet. Nu maa det imidlertid erindres, at Tolden er indbefattet i Licitationsprisen, 16,248,312 Kr. Lægges man hertil den Overpris 38,042 Kr., som Scandia ved enkelte Lejligheder har modtaget, og trækker man fra Udlandets Tilbud 17,397,093 Kr., Tolden, der vel kan sættes til 5 pCt. eller 869,854 Kr., komme vi ned paa en Gevinst af 240,885 Kr. eller 1,38 pCt. Men alligevel synes jeg, at det er et meget smukt og gunstigt Resultat, her er opnaaet, og det har da ogsaa medført, at Statsbanerne og Rigsdagen paa den anden Side have behandlet Scandia kulant. Det viste sig nemlig i Aaret 1909, at det vilde knibe for Scandia at konkurrere med Udlandet; Scandia kom derfor paa Forhaand til Ministeren, og Ministeren kom til Finansudvalget, idet man bad om, at Scandia i det paagældende Aar maatte blive fritaget for Konkurrence med Udlandet. Scandia frygtede nemlig for, at hvis en Konkurrence kom, vilde Selskabet ikke være i Stand til at optage den, og da Scandia udelukkende er baseret paa Fabrikation af Jernbanevogne, vilde det let medføre, at Scandia fuldstændig eller i alt Fald i meget stort Omfang vilde komme til at indstille sin Virksomhed. Vi erkendte, at det, henset til de Tjenester, Scandia havde gjort Statskassen, kunde være forsvarligt fra Rigsdagens Side midlertidigt at yde Scandia den Hjælp at unddrage Scandia fra denne haarde Konkurrence, det vilde blive Genstand for fra Udlandets Side. Vi gik derfor i 1909 ind paa, at Scandia fik Leverancen, uden at de paagældende Jernbanevogne i det Aar bleve udbudte til Udlandet.